

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Resolutiorum dubiorum circa celebrationem missarum
occurrentium**

Heynlin, Johannes

[Köln], 1493

Capitulum .viii. de dubiis que circa debitam formam consecrationis istius
sacramenti occurunt

[urn:nbn:de:bsz:31-306300](#)

Capitulum

Sol. Ante sumptum ablutionis nullo modo expuendū est vel extussum
endū aut exscreandū. ne sic species sacramentales et per sequentes
sacramentū ejus. sed spuma vel quod virgit ad tuſum aut ad
excretiōem retineat vel transglutiat. Si autem nimis violen-
tia hoc fieri non posset. expuas vel extusias in aliquod vas ap-
sum vel in calicem si altius habet non possit. vel in panteulum
mūcum. et postea materia illa (si non appareant aliae spēs sa-
cramentales in ea) obduratur. et cineres reponantur in sacrario.
Elenctamen si sacerdos ante incepit missa plenaria se alio-
tali passione violenti molestari. tunc est ut a celebratore abstineat.
Si vero post sumptum debite ablutoris quo z os et labia sunt
etiam sufficienter abluta. virgas aliquo predictorum. quis non sit
amplius periculū tñ ppter reverentia maiorem sacramentib-
rum est ut abstineat q̄rū p̄ quousque alium potum vel cibū
sumpserit. Si tñ nimis virgas ejus in huiusmodi supfluitates
ad aliquē locū vbi non concilientur pedibus. vel habeat secū-
panniculum in quem mittat.

v. Quid agendum si post assumptum sanguinis patias sacerdos vo-
mitū. vel ex infirmitate emittat p̄ fecesum qd sumpsit

Sol. Sufficiēt p̄ ex dicitis. Si enī ibi non possim deprehendi spēs sa-
cramentales panis. ex quo spēs vini iam pmixte sunt alijs hu-
morib; ut non possint discerni. q̄ fortassis corrupte sunt. in quo-
uenda est illa materia in stupra vel panno et comburenda. et ci-
neres referuandi sunt. ut supia dictū est.

w. Quid agendum si sacerdos post sumptum sanguinis deprehēdat
venenum aut animal venenosum fuisse in calice. et illud se sum-
psisse. an se liceat ei euomere.

Sol. Si p̄ vomiti speret se liberari. et presertim si mediens p̄fusat. tñ
licet ei euomere. Hoc tñ caute fieri debet in aliquod vas mun-
dum. et si aliqua species sacramentales ibi appareat. recolligā-
tur. et in sacrario referuens reliqua vero materia comburatur. et
cineres similiter reseruentur.

Capitulum. viii. de dubijs que circa debitā formā p̄se- cratiōnis istius sacramenti occurrit. et duos h̄z articulos

Arti. primus

Resoluit. xvi. dubia circa formā p̄sacerdotis panis occurrentia.

I. Quae sit sufficiens et debita forma p̄sacerdotis panis

Sol. Forma est ista. Non est corpus meum

ii. Tūcum hec p̄iunctio (enī) sit de substāntia forme et de necessitate
etate etiam proferenda

Sol. Non de subā forme. nec de necessitate p̄secrationis sacramenti
nō tñ detur scienter omitti. alioquin sacerdos graui peccaret

iii. Ut nū sacerdos si omissis omnib; alijs que in mūla diciloquens di-
ceret solū p̄dicta vba sūg panē aptā p̄sectaret.

Octauum

- Sol. Si ea diceret cū intentōe psecreandi. tūc psecrearet. sed grauit p̄e
care faciens p̄tra ordinē ecclie. vñ in nullo caſu hoc faciēdū est
vñ Utrū sacerdos psecrearet si p̄dicta verba vel aliqua eoz mutaret
q̄atum ad idiomā. pferendo ſez in alio idiomate
- Sol. Si p̄ hoc intenderet inducere heresim vel errorē in ecclie. z foſ
mā ecclie abijcere tanq̄ iniutilem vel inefficacem. z ſuā intro
ducere quaſi magis ſufficientē z efficaciorē. nō psecrearet. q̄ de
ſiceret in intentōe requiſita ad psecreandū. Si p̄o nullū p̄dicō
rum intenderet. fed psecreare p̄m intentōem ecclie. tūc psecre
ret. sed grauit p̄e peccat ritū z ecclie institutōem nō obſeruās
- Sol. Utrū sacerdos ſi addat aliq̄ alia p̄ba ad p̄dictā formā psecreat.
Si p̄ talem additōem mutet p̄catio p̄borū vel ſenſus ita
q̄ diſtrahat a p̄pria p̄catio vel ſenſu. non fit psecreatio. Si ho
maneat p̄catio z ſenſus. ſit confeſratio. ſed ſcienter ſi faciens
grauit p̄e peccat ratiōne qua ſupra. Si tñ interponerent multa
verba impertinentia per que ſolueretur p̄tinuitas orationis
non fieret confeſratio
- vi Utrū ſacerdos ſubtrahens vel diminuens aliquid de predie/
ta forma confeſret.
- Sol. Si ſubtrahat aliq̄ q̄uor p̄borū q̄ ſume de ſuba forme. nō fit con
feſratio. Si vero ſubtrahat vel omittat aliq̄ ſyllaba vel littera
ex cuius ſubtrahōe nō impedit p̄catio vel ſenſus. ſicut p̄ p̄tin
gere in ultima ſyllaba vel littera dictiōis. tūc pſecrāt. diligē
tū cauenđū est ne h̄ ſiat. Si aut ſormidaſ q̄ impedita ſit ſigni
fatio vel ſenſus. curius eft yr forma a p̄ncipio reperaf
- vii Utrū incōgrue. pferens p̄ba pſecratois ex imperitia lingue vel in Dubium
aduerteria. vel alio h̄mōi. pſecret
- Sol. Si er h̄mōi incōgruitate nō impeditur p̄catio p̄borū vel ſenſus
orationis qui verus ſenſus forme cōſecrationis capitatur. ſit
confeſratio. ſcienter ratiōne hoc faciens grauit p̄e peccat ratiōne
superius expreſſa.
- viii Utrū ſacerdos faciēs trāſpōnem p̄borū pſecratois. pſecret
- Sol. Sola tranſpoſtiō p̄borū nō impedit pſecratoem. ſi tñ fieri nō vñ
Si aut ē hoc variare ſenſus. tūc non fieret pſecratio. vt ſi in
terrogative dicereſ. eft hoc corpus meū. Adiuertendū tñ circa
dictas variatōnes vbi dicitū eft q̄. nō impedit pſecratoem. h̄
verū eſſe. niſi quis p̄ eas intenderet inducere heresim vel errorē.
p̄t. p̄t ratiō eft in ſolutōe q̄rti dubij p̄cedentis.
- ix Sol. Utrū ſacerdos faciēs intervalū in platoe p̄borū pſecret
- Sol. Si parū faciat interuallū. vñ pura ſi ſpinat vel tuſſiar. vel aliud
h̄mōi faciat. nō impedit pſecratio. ſi vero magnū faciat inter
uallū. vt ſi poſtq̄ dicit. hoc eft. do miat vel aliud faciat ger
q̄d p̄tinuitas orōnis ſoluat. nō pſecrat
- Sol. Quid agendū ſi ſacerdos nō recolat ſe dixisse p̄ba pſecratois vel
alia que iū celebriatione h̄quis ſacramenti dicit dekent

Capitulum

Sol. Si certus sit se omisisse aliquid eorum, que sunt de necessitate presertim reincepe debet a forma preseratiois et cetera per ordinem reciterare, ne mutetur ordo sacrificii. Si vero probabilitas ei preserat se aliter quid omisisse quod non est de necessitate sacramenti vel preserationis, procedat uterque sine repetitione. Si autem nullus istius sit solus non recolat se dixisse, non debet ex hoc mente perturbari, sed uterque usus procedere. Non enim qui multa dixit semper recolit eam que dixit, et in multius affueris sepius non deliterat, ideo minus recolitur.

Sol. Ut si sacerdos per predictam formam possit preserare panem absentem requiritur plenaria materiam preserande.

Dubium

xii Sol. Non potest, sed non debet in maiori conscientia preserare panem presentem in quacumque quantitate fuerit.

xiii Sol. Non potest, sed non debet in maiori conscientia preserare quam necessarium sibi videtur, per munitione fidelium.

xiv Sol. Utrum sacerdos pro hac preseratione preseret omnem panem presentem in altari, siue sit extra reservaculum hostiarum, siue intra.

xv Sol. Sacerdos quod illa pro hac nullum panem etiam presentem preserat, nisi super quem fertur intentio eius preserandi, et omnem talē etiam preserat. Etiam et os alius panis quem non intendebat preserare non est preservatus.

xvi Sol. Utrum sacerdos apponens plures hostias, pro populo coicando preservans et in ipsa platea proposito, non diligens intentionem actualiter ad omnes sed solius ad illam quam in manu tenuerit, omnes preserat.

xvii Sol. Si habeat intentionem praetuale ad preserandum oves licet non habeat ac tualiter oves eum preserat. De hac intentione dicimus est superius capitulo. ii. art. iii. in solute tercij dubij. Si autem in preserando etiamsi hostia quam manu tenuerit oves alias intendat excludere, tunc nullam aliā preserat, sed solius istam quam preserare intendebat.

xviii Sol. Quid si sacerdos intendat preserare centum hostias siue pauciorum, et habens coicandos, et apponite sine plures vel pauciores quam per centum, utrum faciat consecratione omnes sunt consecratae vel solum aliquae aut nulle.

xix Sol. Si expresse et distincte intendat solius centum preserare cum exclusione plurium et pauciorum, tunc nulla preserat. Si autem habeat intentionem ad preserandum oves illas numeratas vel in locis preserandas, postea licet erratur sit in numero, tunc oves preserantur. Unus caurus est ut sacerdos plures hostias preseratur, omnes simul ante oculos ponat, et intentionem nunquam dirigat ad numerum intendendum, sed vel tot preserare, si ad eam ibi simul positas.

xx Sol. Quid si multe sint hostiae apponite enim simul, utrumque per centum vel plures, et sacerdos intendat solius decem preserare ex illis, utrumque aliquam, et quae sint preseratae post placitum proposito preserationis.

xxi Sol. Si distinete discernat illas decem quae preserare intendit, tunc illas cosecerat. Si vero profuse et indistincte intendat preserare decem illas, non notando et discernendo, tunc nullam preserat.

Dubium

Octauum

Resoluit tria dubia que incidunt circa formā pseccationis vini

Arti. ii.

I. Quesit sufficiens t debita forma pseccationis vini

Sol. Forma est ista. Nic est enim calix sanguinis mei novi et eterni testamenti ministerii fidei qui pro vobis et per multis effundetur in remissionem peccatorum.

ii. Utz oia verba predicta sunt de substātia forme et incārrio pferēda. Dubium

Sol. Sicut hec punctione enim nō est de subā forme pseccatiois panis ita nō est de subā forme pseccatiois vini. nō dicitur sc̄icet omitti.

iii. Quid significet hec dictio calix in predicta forma.

Sol. Significat liquorem vel sanguinem in calice existentem. Accipit enim figuratē cōtinens pro contento

IV. Pro solutiōe aliorū dubiorū q̄ circa predictā formā occurtere pñt notā
da sunt ea q̄ circa pcedētē articulū de forma pseccatiois panis dñcā sunt
Qd similia enī dubia circa hāc formā pseccationis vini occurtere possunt
Et pariformes halent etiā solutiones

Capitulū nonum de intentione ac rōne eorum q̄ in mis/
sa dicuntur sex includens articulos

V. Premittit divisionē totius missae in partes suas principales

¶ Tota missa diuidit in quinq̄ ptes. In pma pmititur prepatio ad
digne psciendū ea que agenda sunt. In sc̄da fit oblatio eoz q̄ psecra
da sunt. In tercia fit pseccatio eoz q̄ oblata sunt. In quarta fit lump
tio eoz q̄ pseccata sunt. In quinta redditur grāz actio psumptoz p
ceptione. Quarta ps incipit ab introitu missae. et finis ante cantū offert
orū. Sc̄da incipit a cārico offertorū. et finis ante pſationem. Tercia
incipit a pſatione. et finis ante orōem dñicam. Quarta incipit ab
orōne dñica. et finis ante antiphonā post eō. Quinta incipit ab anti
phona q̄ vocatur post p̄mūnicē. et finis in pclōne totius missae

¶ Quintā prem subdiuidit intentionēs ac rationē singulorū que in ea dicū Arti. ii.
tur clare exponit.

¶ Prima ps subdiuidit in duas ptculas. In pma nempe preparatur
affectus quadruplicē. p devotionē. humilitationē. rectā intentionē. et p
secutionē. Deuotio enī excitat per laudis iubilū in introitu. Ha
miliario declarat p miserie genitū in Kyrieleion. Recra intentio ex
pliatur p celestis glorio concentū in Glā in excelsis. Bratice psecutio
postulatur p orōnis suffragium in Collecta

¶ In sc̄da vero ptcula preparatur intellectus duplī. Primo dispositio
per doctrinā pphetaꝝ et apostoloꝝ in pphetaꝝ vel ep̄la. p vite pfectū in
graduali. p spiritale gaudii in Alleluia. vel p cordiale luciū in tractu

¶ Secōdō pfecte per euāgelicā lectione in euāgeliō. p catholice fidei p
testationē. in Symbolo

Subdiuidit secundā partem cū declaratione intentionis atq̄ rōnis eoz
que in ipsa dicuntur

¶ Secunda pars in tres ptculas subdiuidit. In pma nōc pmitit Arti. iii.
offerentū cum laude exultatio in cantico offertorū. In sc̄da exp̄imit
dūj